

INTERVIEW JEANLOUIS TRIPP

DOOR WOUTER PORTEMAN

“Ik heb talloze getuigenissen van koppels ontvangen die na twintig jaar huwelijk eindelijk over bepaalde zaken durven praten, en dit na het lezen van Extases. Dat doet deugd.”

Tien jaar lang plezierden Régis Loisel en Jean-Louis Tripp ons met de tedere dorpsvertelling **MAGASIN GÉNÉRAL**. Vandaag duikt Tripp weer op met de vuistdikke graphic novel **EXTASES**. In deze autobiografie wijdt hij onverbloemd uit over zijn grenzeloos seksleven. Maar achter de wulpse pleiade van borsten, lullen en foefen schuilt een intrigerend boek over lust, jaloezie en moraal. Die bizarre combinatie maakt dat **EXTASES** een zowel fysiek als intellectueel opwindend boek geworden is dat je nog lang zal bijblijven. Hoog tijd voor een interview dus. We spraken af in het Brusselse Warandepark aan het standbeeld van Venus met de schelp. Een beetje symboliek mag wel. Met rooie oortjes stelden we onze eerste vraag.

Heb je dit echt allemaal meegemaakt?

TRIPP: (bulderlacht) “Ja, alles is echt gebeurd.”

Waw. Het is dus geen fictie? U bent dus zelf de hoofdfiguur JeanLouis? Het is dus geen geromantiseerde alias van Jean-Louis. Zoiets als Yslaire, Hislaire,...?

TRIPP: “Nee. Ik ben effectief het hoofdpersonage, maar ik heb deze autobiografie wel vertaald naar de wetten van de strip. Je moet het spannend en interessant houden voor de lezer. Ook grafisch moet alles kloppen. Ook het ritme moet juist zitten... Ik heb er een strip van gemaakt, maar wat ik hier vertel, is wel de realiteit.”

U bent amper twintig jaar als we dit eerste deel na 288 bladzijden dichtklappen. U hebt een fenomenaal...

TRIPP: (lacht)

... geheugen. (lacht) Hebt u zich gebaseerd op dagboeken?

TRIPP: “Nee. Ik heb diep gegraven in mijn herinneringen. Nu ik er tweeëntwintig ben, wordt dat wel wat minder, maar ik kan zeker niet klagen. De grote lijnen met de sleutelscènes stonden al snel vast. Zo’n zware emoties vergeet je niet. Maar terwijl je bezig bent zo’n scène uit te schrijven of te tekenen,

komen alle herinneringen glashelder in al hun details terug. Ik herbeleefde echt mijn jeugd alsof het gisteren was. (mijmert) Het was zalig. Met de tijd worden bepaalde zaken afgezwakt of net geromantiseerd, maar door het trage werkritme, eigen aan ons vak, kwam nu echt alles terug. Het was voor mij de gemakkelijkste strip om te schrijven.”

EXTASES is één grote coming out. Zonder complexen. Zonder schaamte. Was dat niet lastig om te doen?

TRIPP: “Nee. Helemaal niet. Je kan je maar outen als je ten volle beseft wat je gedaan hebt, de schaamte overwint en deze informatie wil delen. Ik was zover. Het heeft me wel negen maanden gekost om die drempel te kunnen overschrijden. **MAGASIN GÉNÉRAL** liep al op zijn einde, en in Montreal kregen **Régis Loisel** en ik bezoek van **Benoît Mochart**, de uitgeefdirecteur van **Casterman** (de Franse uitgever van **EXTASES**, red.). Bij een hapje en een drankje bracht Régis het gesprek op het thema van **EXTASES**. Het werd een geanimeerd gesprek waarbij beiden me hebben overtuigd om van mijn amoreus leven een graphic novel te maken. Maar het heeft me uiteindelijk nog negen volle maanden gekost om voor mezelf te accepteren dat ik dat boek zou tekenen en schrijven. Nu zou elke lezer elk detail van mijn seksleven

kennen. Wat moeilijker is dat je je toch bewust blijft van de gevolgen die je coming out zal hebben voor je omgeving, familie, (ex)partners,... Eenmaal die schaamte voorbij, wordt het gemakkelijk om erover te vertellen. En

vanaf dan vertelde ik aan iedereen die het me vroeg, wat ik aan het tekenen was. De meesten waren eerst verrast. Maar al snel won hun nieuwsgierigheid het op hun schroom. Toen wist ik zeker dat ik ermee door moest gaan.”

Er hangen veel reproducties van schilderijen in huis: Van Gogh, Picasso, Matisse... Maar in de kamer van zijn ouders, boven het bed, hangt Modigliani's 'Liggend naakt met open armen', met haar donkere ogen en haar zwarte toefje haar.

Onze Jeanlouis weet niet meer hoe hij op het idee kwam om de kast te doorzoeken.

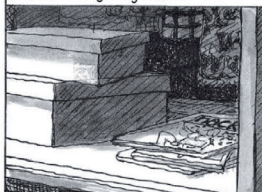
Intuïtie... dat moet het zijn geweest...

Hij vond het vrij snel...

Het was ook niet erg goed verstoppt. Zijn ouders vermoedden waarschijnlijk niet dat hij zo nieuwsgierig zou zijn. Internet bestond nog lang niet...

Duitse naturistenbladen!! Dit was tijdens zijn vijfde schooljaar...

U doorbreekt met EXTASES los de grens van de schaamte én wint er terzelfdertijd de hoofdprijs mee van de eerlijkheid.

TRIPP: (lacht) "Schaamte is iets speciaals. De bekende Franse pediater

en neuropsychiater **Boris Cyrulnik** is gespecialiseerd in het aspect schaamte. Hij beweert dat dit het enige gevoel is dat wordt opgelegd door de buitenwereld. Kinderen bijvoorbeeld kennen geen schaamte. Ze leren dat

aan door contact met anderen die dat gevoel al kennen en hen dan ook maar berispen of zelfs straffen. En zo word je bijgestuurd."

Is schaamte dan iets typisch menselijks?

TRIPP: "Geen idee. Ik weet gewoon dat schaamte een aangeleerde emotie is. Alle andere emoties zitten in je van bij je geboorte. Schaamte niet. Onze opvoeding, cultuur en maatschappij institutionaliseert dat gevoel al verschillende eeuwen. Het is vandaag maar normaal dat je je schaamt. Het gebeurt ook nu nog dat ik me schaam als ik naar een afgewerkte pagina kijk, en me vervloek wat ik mezelf nu weer aandoe." (lacht)

U was zich als tiener al bewust dat schaamte, cultuur en onze maatschappij een vrij seksleven in de weg stonden. Op een gegeven moment stelt u zich voor de keuze tussen een heel leven "monogamie en aftrekken" of de vrije liefde. U was toen amper zestien jaar!

TRIPP: "Ik had het geluk een heel vrije opvoeding te krijgen. Ik mocht al op mijn vijftiende alleen gaan wonen. Mijn ouders lieten me volledig los en mijn vrienden versterkten die vrijheid alleen maar. Achteraf bekeken, had ik enorm veel geluk. Ten eerste waren het andere tijden. Eind jaren 1960 en

Ik mocht al op mijn vijftiende alleen gaan wonen. Mijn ouders lieten me volledig los en mijn vrienden versterkten die vrijheid alleen maar. Achteraf bekeken, had ik enorm veel geluk.

begin jaren 1970 mocht en kon plots alles op seksueel vlak. Ik woonde op kamers tijdens de seksuele revolutie van 1968. Er heerste totale vrijheid. Elk meisje nam de pil. Condooms waren toen iets wat onze grootvaders gebruikten. En aan geslachtsziekten dachten we al helemaal niet. Aan die pure vrijheid kwam een einde in 1983-84 toen aids doorbrak.

Ten tweede heb ik veel te danken aan mijn omgeving. Mijn ouders lieten me zelfs op heel jonge leeftijd gewoon begaan. Ze konden ook moeilijk anders. Toen ik veertien was, was ik er rotsvast van overtuigd dat ik volwassen was. Dat was achteraf toch fout ingeschat van mezelf, maar ik kon en mocht toen al mijn eigen leven leiden. Mijn twee kinderen waren later net als ikzelf. En wie was ik om hen te verbieden om ook zo jong hun leven te maken? (lacht)

Mijn derde geluk was dat ik mijn seksleven kon starten met een geweldig mooi liefdesverhaal. We zijn niet minder dan zeven jaar samengebleven van mijn zestiende tot mijn drieëntwintigste. We waren verliefd, liepen beiden over van zelfvertrouwen en deden beiden wat we leuk vonden. We konden genieten van elkaar en van elkaars vrijheid. Terzelfdertijd hebben we samen onze definitie bepaald van wat een koppel is. Dat moesten we ook. Op hun zestiende, zeventiende

“We leven in een rare tijd. De morele orde is nog nooit zo groot geweest. Sinds begin jaren 1980 is de slinger de verkeerde kant uitgegaan.

of achttiende vogelden mijn vrienden er immers op los. Hoewel mijn vriendin en ik elkaar graag zagen, zaten wij volgens de gangbare conventies, gevangen in onze relatie. Zoals je net aanhaalde, stelde ik me daar al vroeg vragen bij. We hebben onze liefdesrelatie toen wat bijgestuurd. De meeste mensen doen dat pas veel later.” (lacht)

Een uurtje geleden liet ik een verwoed stripliefhebber uw boek doorbladeren en hij trok wat bleekjes weg bij het zien van de ongebreidelde hoeveelheid lillend vlees. Hij zou uw strip niet kopen. Is het liberale momentum niet voorbij?

TRIPP: “Hmm. We leven in een rare tijd. De morele orde is nog nooit zo groot geweest. Sinds begin jaren 1980 is de slinger de verkeerde kant uitgegaan. Op korte tijd onderging de wereld toen enkele grote veranderingen. In Engeland kwam **Margaret Thatcher** aan de macht. Aan de andere kant van de oceaan had je toen **Ronald Reagan**. In het Vaticaan trok paus **Johannes Paulus II** de teugels fors aan. En wat verder veranderde ayatollah **Khomeini** het vrije Iran in een streng religieuze staat. Die vier machten gaven de wereld een forse ruk naar rechts. Het liberale recht op vrijheid kwam sterk onder druk door

die vier spelers. De val van de Berlijnse Muur veranderde de wereld helemaal. Het gevaarlijke en delicate evenwicht tussen de twee grootste machten en politieke visies, verdween. Het kapitalisme won én de Verenigde Staten werd de enige wereldleider. En dat had zo zijn gevolgen. Zo heeft de CIA zelf **Osama bin Ladens** Al Qaida gecreëerd om Afghanistan uit de invloedssfeer van de Russen te krijgen. De Amerikanen versterkten zelf de extreme religieuze krachten in de Arabische wereld. Maar naast de politieke ommezwaai was er in 1983 plots aids. En die initieel wat minder verspreide seksuele ziekte werd massaal opgepikt door de rechtse wereld en gepositioneerd als de straf van God tegen de zwarten en de homoseksuelen.”

Wordt dat puritanisme het thema van het tweede deel?

TRIPP: “Ten dele, ja.”

Is dat niet het dilemma van EXTASES? Uw boek wordt bij het doorbladeren terecht gezien als een seksboek, maar het is effectief zoveel meer. Het eerste deel is vaak pure filosofie. Het tweede lijkt me meer politiek te worden. Hoe krijgt u uitgelegd dat EXTASES meer is dan — excuseer me het woord — een kutboek?

TRIPP: “EXTASES is geen naaktboek! Er komt bloot in voor, veel bloot zelfs, maar je moet het album lezen! Op wat kleding na, verschilt EXTASES nauwelijks van MAGASIN GÉNÉRAL. In beide verhalen gaat het over totale

emancipatie. Hoe kan je in een moreel gestructureerde wereld jezelf zijn met al je verlangens en emoties? Het enige verschil is dat ik in EXTASES die emancipatie toon in het ware leven. In MAGASIN GÉNÉRAL tonen we de

Het was wonderlijk (en verrukkelijk) om een stijve te krijgen in de armen van een meisje.

Het zette daarbinnen van alles in beweging...

Nadat hij terug was in Frankrijk, en tijdens de rest van de vakantie...

... dacht hij aan Beth.

Maar als hij aan Beth dacht, was dat heel anders dan wanneer hij aan Dorothee of Pili dacht...

Het tongzoenen had alles compleet veranderd.

wereld zoals we ze zien. Dit emancipatieverhaal is bestemd voor het grote publiek, met en af en toe een suggestief, opflakkerend gordijntje. In het echt leven focus ik me liever niet op de schoentjes die naast het bed

mooi staan te wezen in het maanlicht. (lacht) Ik teken nu wat iedereen wil zien. Geef toe! We zijn toch allemaal seksuele wezens. De natuur zorgt ervoor dat we ons willen voortplanten. En opdat we dat überhaupt en vaak

zouden doen, is seks zelfs prettig. Dat mag ook eens benadrukt worden. Seks is leuk, wat al die religies en politieke stromingen ook mogen beweren. Voor hen zijn gelukkige, seksueel actieve mensen ronduit gevaarlijk, want zij zijn gewoon minder te controleren. En zo hebben ze het natuurlijke vleselijke plezier beknot met religieuze of andere regels of zelfs vervangen door platte consumptie. Dit is ook het verhaal van EXTASES!"

Vindt u het niet jammer dat u die insteek nu zo moet verdedigen?

TRIPP: "Tja, ik heb nu eenmaal gekozen om die boodschappen te vertellen aan de hand van mijn seksleven. En als je het boek enkel doorbladert, zie je inderdaad veel lullen en foefen. En voor je het weet, belandt je strip bij de pornoboekjes."

Mijn Frans is wat roestig en bij een Franse strip focus ik me noodgedwongen meer op de tekeningen dan op de nuances van de tekst. Maar toen ik vorig jaar de Franse versie las, kon ik niet wegstoppen dat uw tekeningen vaak heel... euh... stimulerend zijn.

TRIPP: (bulderlacht)

Nu heb ik de Nederlandstalige editie echt gelezen, en dan valt het op hoe de diepzinnige,

vaak filosofische teksten het fysieke effect van de tekeningen neutraliseren. En voor je het weet, wordt uw naaktboek een boek dat uitnodigt tot reflectie.

TRIPP: "Dat was mijn bedoeling. Tekst en tekeningen zijn onlosmakend met elkaar verbonden. Het contrast van deze Priapus (de Romeinse vruchtbaarheidsgod die stevast afgebeeld wordt met een enorme penis, red.) hier met zijn erectie en zijn hersenspinsels zorgt bijvoorbeeld voor een geweldige conflict."

De natuur zorgt ervoor dat we ons willen voortplanten. En opdat we dat überhaupt en vaak zouden doen, is seks zelfs prettig. Dat mag ook eens benadrukt worden.

“Toen het eerste deel verscheen in Frankrijk waren er heel veel seksuologen die ervoor pleitten om het album te laten terugbetalen door het ziekenfonds.

Ja, die scènes zijn machtig, grappig of zelfs diepzinnig. Maar de niet-lezer heeft dit niet door! EXTASES is me als de Kamasutra-tempel in het Indische Khajuraho. Iedereen focust zich op de beelden, maar vergeet de grootsheid van de architecturale constructie.

TRIPP: “Inderdaad, maar dat is nu eenmaal een gevolg van mijn keuze om niets vleselijks te verbergen. Aan mijn critici dring ik erop aan om mijn strip te lezen. EXTASES is geen porno. Allesbehalve. Toen het eerste deel verscheen in Frankrijk waren er heel veel seksuologen die ervoor pleitten om het album te laten terugbetalen door het ziekenfonds. Ik ken er verschillende die het album effectief voorschreven aan hun klanten. Ik heb talloze getuigenissen van koppels ontvangen die na twintig jaar huwelijk eindelijk over bepaalde zaken durven praten, en dit na het lezen van EXTASES. Dat doet deugd.”

U bent een echte missionaris!

TRIPP: “Zeveraar! EXTASES is geen didactisch boek. Het is geen handleiding voor het leven, maar het verruimt wel je blik.

Mag ik EXTASES botweg samenvatten als een biografie van een dierlijke intellectueel?

TRIPP: (lacht) “Ik kan me volledig vin-

den in uw omschrijving. Het is grappig dat je dit zo samenvat, want dit wordt een van de thema’s in het tweede deel. Ik leef exact zoals je het beschrijft. In alle bescheidenheid zie ik mezelf als een analytisch denker die terzelfdertijd een heel sterke dierlijke kracht in zich heeft. Ik probeer voortdurend die twee drijfveren met elkaar te verzoeven. Zo is het boek ook opgebouwd. Persoonlijk denk ik dat de meeste mannen zo in elkaar zitten. Alleen hebben ze het moeilijk om dit voor zichzelf zo duidelijk te formuleren. Ik begrijpen hen wel, want we leven in een heel extreme tijd. De maatschappij heeft het momenteel moeilijk met seks. De morele orde viert echt hoogtij. In Frankrijk liggen homohuwelijken en abortussen zwaar onder vuur. Maar aan de andere kant is de meest extreme porno maar een muisklik van ons verwijderd. De meest bezochte websites ter wereld zijn pornosites, maar quasi iedereen ontkent dat hij of zij daarnaar surft. En dan krijg je de bekende verhalen van absolute moraalridders die ontmaskerd worden als zijnde frequente bezoekers van dergelijke sites. De mentale tweespalt is enorm. Dan leid ik toch een veel eenvoudiger leven. Ik leef niet in deze leugens. Zeker nu iedereen weet hoe ik in elkaar zit.”

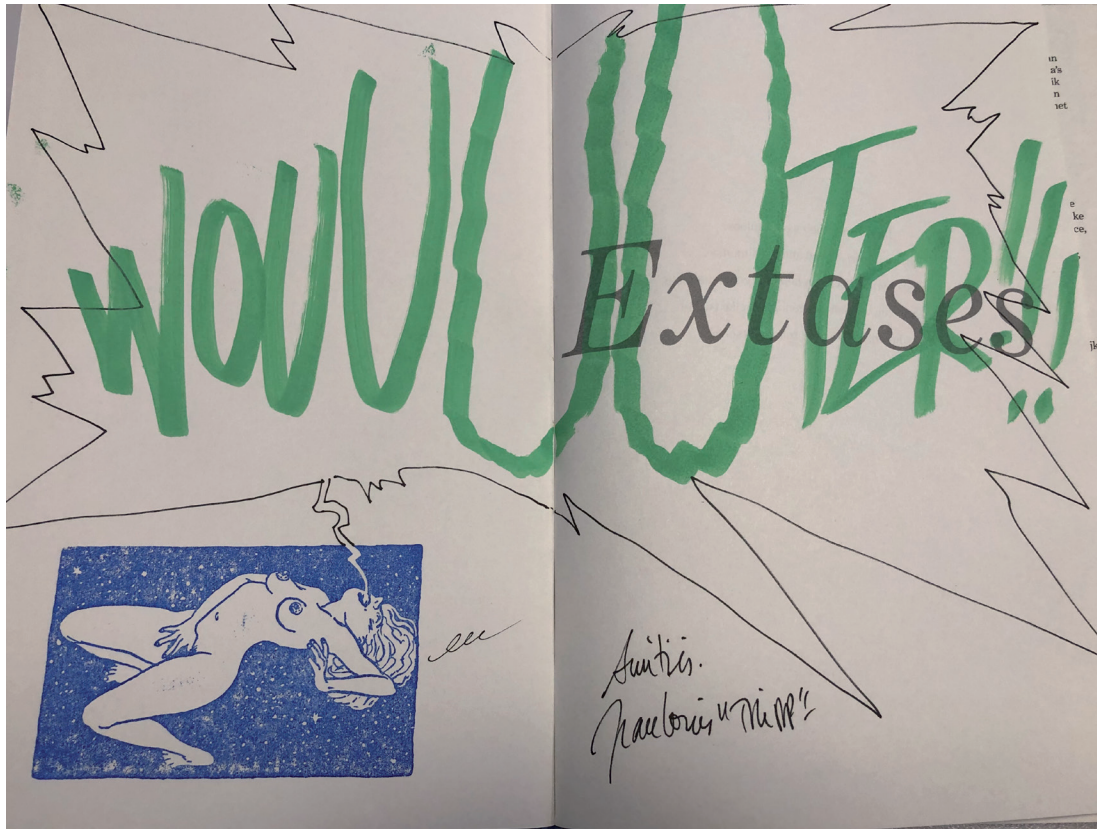
EXTASES staat ook grafisch op een grote hoogte. De details in

uw tekeningen zijn subliem. We zitten hier nu op een bankje in het park tussen het groen. Ook in uw album geniet je als lezer van hoe u het licht door een bladerdek laat schijnen. Dat zijn prachtige

pagina's, maar in de interviews die ik vooraf heb gelezen, heeft niemand het over je tekeningen. Jammer toch?

TRIPP: (stilte)

Zo signeert JeanLouis Tripp zijn albums van EXTASES: een stempel van een vrouw die klaarkomt en de naam van de eigenaar van het album schreeuwt.

U zei net dat EXTASE geen porno is. Probeert u de grafische platvloersheid te vermijden?

TRIPP: “Ik teken gewoon wat het verhaal vraagt. Wat porno is voor de ene, is het niet voor de andere. Als iemand me over de strip vertelt, praten ze niet over het album, maar over zichzelf. EXTASES is een spiegel die hun voorgehouden wordt.”

Oei, dat wordt hier gênant. Ander onderwerp: u gebruikt heel vaak een strakke wafelstructuur. Is dit om de exuberantie van de tekeningen te kaderen?

TRIPP: “Niet echt. De wafelstructuur is een simpele opmaak die rust en een goed leesritme combineert. Ik probeer toch wel wat te variëren. Het mag niet

monotoon worden voor de lezer en mezelf. Dat geldt zowel voor de opmaak als de stijl. Ik leg mezelf geen enkele beperking op. Nogmaals, ik teken wat het verhaal vraagt. Soms is dat semi-realistisch. Soms is dat ronduit humoristisch. Na enkele wafelpagina's pak ik graag uit met een grotere prent en daarin staat dan een sleuteltekening of -tekst.”

Een extase, dus?

TRIPP: “Ja.”

Van extases gesproken. U zet geen opdrachttekeningen in EXTASES, maar gebruikt verschillende opvallende stempels. Ik kan me voorstellen dat u het niet ziet zitten om de hele tijd Priapussen te tekenen...

TRIPP: “Goh, daarover gaat het zelfs niet. Ik teken gewoon al jaren niet meer in albums. Bovendien is zo'n stempel, gecombineerd met de naam van de lezer, gewoon grappig.”

EXTASES is een heel fysiek album. Het draait voornamelijk rond pure seks. En als je het over gevoelens hebt, zijn het de angst, opwinding of jaloerse onzekerheden die de kop opsteken tijdens de daad. Het relationele aspect van verliefdheid of liefdesverdriet is hier slechts bijzaak. Is dit een doelbewuste keuze?

TRIPP: “Ik begrijp wat je bedoelt, maar je hebt enkel het eerste deel gelezen. Je hebt nu mijn seksuele jeugdavonturen in handen. Op het einde van het album zat ik volop in mijn experimentele fase, een beetje typisch voor de tijdsgeest. Maar een mens verandert. Vanaf deel 2 worden de menselijke relaties echt wel belangrijker. Die 370 bladzijden zijn nu

Als iemand me over de strip vertelt, praten ze niet over het album, maar over zichzelf. Extases is een spiegel die hun voorgehouden wordt.

bij de uitgever en het album zal begin volgend jaar verschijnen. De toon van het tweede deel zal ook wat somberder zijn. Ik zat toen echt op een roetsjbaan met hoge pieken en dalen. Ook in deel 1 zaten die hardere momenten erin, zoals met de dood van mijn broer. Maar hoe dan ook, mijn seksuele avonturen blijven de belangrijkste kapstok. EXTASES gaat over hoe de maatschappij ons lichaam, het ultieme instrument van plezier, in een keurslijf giet. De menselijke lust is immers een gigantisch probleem voor de verschillende machten. Het centrale thema van de strip is en blijft het lichaam. Het hoofd staat maar op het lichaam.”

Ik heb gelezen dat de hele cyclus uit vier delen zal bestaan.

TRIPP: “Het kunnen er ook drie zijn. Dat weet ik nog niet. Ik las nu een pauze in en begin straks te tekenen aan een ander, niet seksueel autobiografisch verhaal. Even iets anders wat ik niet kon opnemen in deze strip. Daarna hervat ik zeker EXTASES. Mijn bedoeling is mijn verhaal neer te pennen tot het heden. Seksualiteit eindigt niet op twintig, veertig of zelfs zestig jaar. Ik ben er nu tweeënzestig, en hoop dat ik er nog geen kruis over hoef te maken. *(lacht)* Ik kijk uit naar de boeiende dingen die nog moeten komen. “

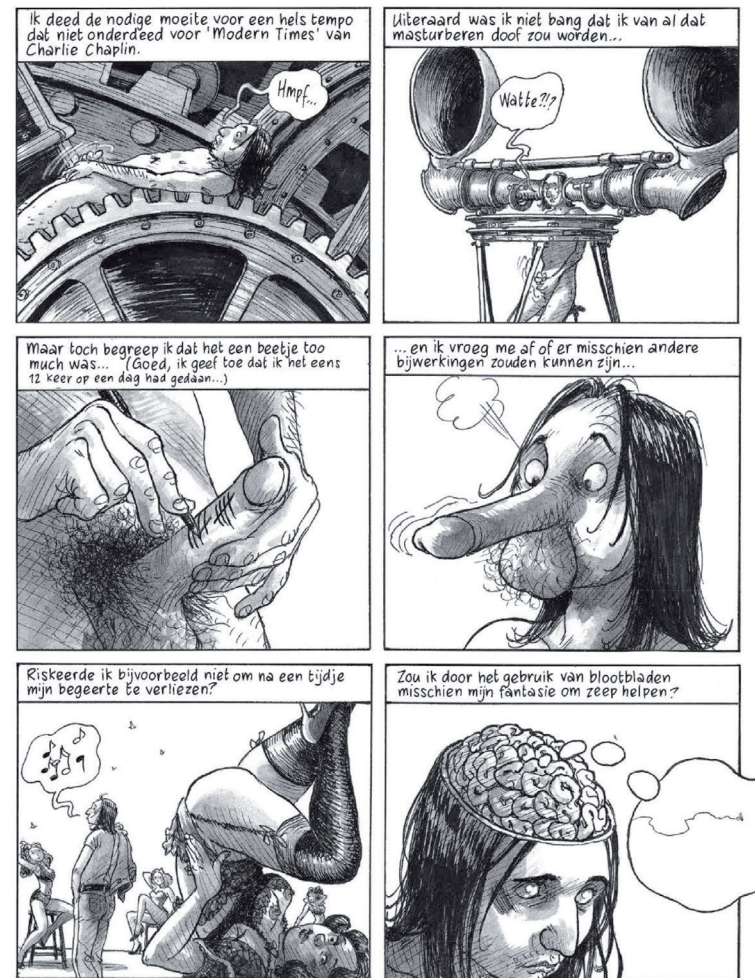
Een dame schreef me ooit dat ze dankzij mijn boek eindelijk wist hoe haar man dacht. Ik was daar echt blij mee. Als mijn strip er kan toe bijdragen dat mannen en vrouwen elkaar beter begrijpen, ben ik gelukkig.

Als ik sommige interviews of persteksten lees, krullen mijn tenen. Ik vind dat men er onterecht te veel diepere betekenissen bijleurt.

TRIPP: “Hoe bedoel je?”

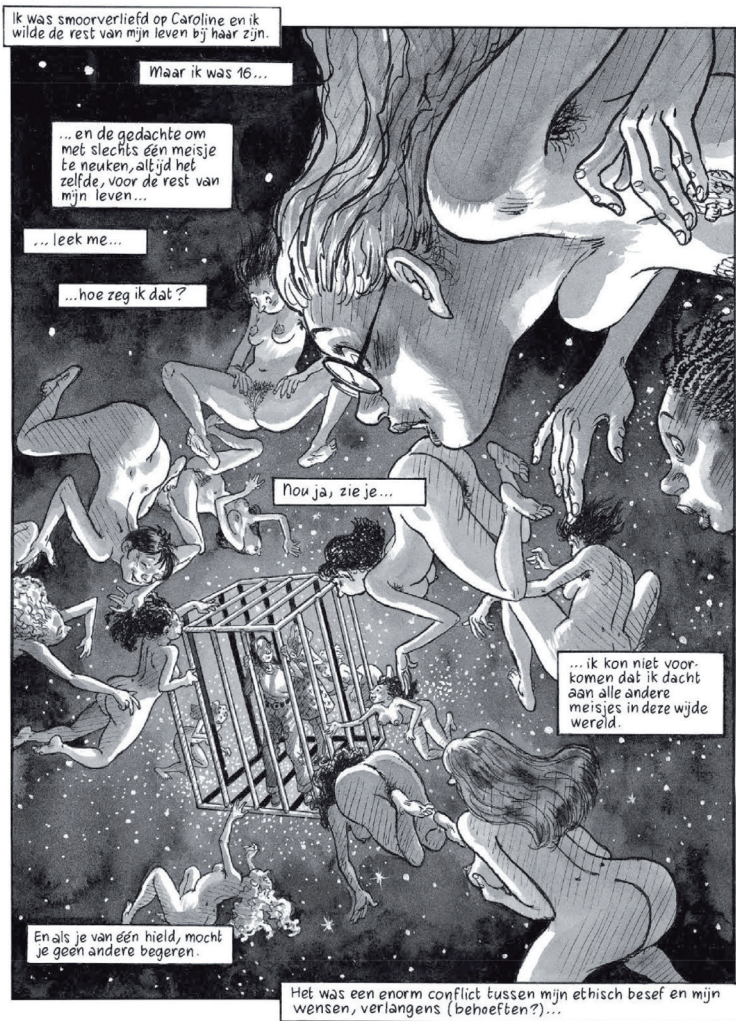
Vaak verwijst men naar #metoo. Maar je was twintig in 1978! Er was toen absoluut nog geen sprake van #metoo. Maar u was toen wel al zo empathisch om, terecht, altijd en overall toestemming te vragen aan uw partners. Dat lijkt me eerder een goede karaktereigenschap van u... dan een weloverwogen statement. Ik zou het durven samen te vatten dat uw onbewuste strategie de volgende was: “You please to get pleased”. En meer zou ik er niet achter willen zoeken.

TRIPP: “Ja en nee. Ik profileer mezelf vandaag wel als een feminist, maar ik ben inderdaad niet zo geboren. De verhouding tussen mannen en vrouwen was in mijn jeugd heel anders dan vandaag, maar dankzij de verschillende vrouwen die ik heb ontmoet, heb ik langzaam een andere, meer empathische weg bewandeld. Zo was de periode waarin ik prostituees bezocht, erg bepalend voor mijn verdere seksuele en relationele leven. Toen de hele #metoo-discussie opstak, moest ik mijn gedrag helemaal niet meer aanpassen. Ik ben immers al jaren een

voorvechter van #metoo. Seks zonder toestemming kan niet meer voor me. Vandaag is dat de hele feministische strijd, maar ik heb er allerminst problemen mee. EXTASES gaat over een man die seks zoekt en vindt. Toch heb

ik opvallend veel vrouwelijke lezers. Maar uit hun feedback leid ik helaas af dat er maar heel weinig mannen denken en handelen zoals ik. Een dame schreef me ooit dat ze dankzij mijn boek eindelijk wist hoe haar

man dacht. Ik was daar echt blij mee. Als mijn strip er kan toe bijdragen dat mannen en vrouwen elkaar beter begrijpen, ben ik gelukkig.”

Régis Loisel heeft vóór MAGASIN

GÉNÉRAL de naaktstrip TROEBELE BEGEERTEN getekend. Het scenario van deze strip kwam van zijn echtgenote. Het kon een scenario van u geweest zijn.

TRIPP: “Dat klopt. Ik heb mijn vrouwe-

lijke kant volledig aanvaard. Ik koester die zelf. Het blijft echt opvallend dat er meer intieme romans zijn geschreven door vrouwen dan door mannen.”

Zijn er partners die zich na het lezen van EXTASES aangevallen voelen? Of net gevleid zijn? U hebt immers ook hun leven verstript.

TRIPP: “Na het eerste deel heb ik geen enkele negatieve reactie ontvangen. De meesten waren zelfs opvallend goed gemutst. Maar ik heb wel hun namen en hun uiterlijk veranderd. Ik wil mijn ex-partners niet in diskrediet brengen. Het ging mij om een correcte weergave van de belevenissen.”

Zijn er mensen die weigeren om te figureren in de verdere delen?

TRIPP: “Ja, maar dat was geen probleem. Degene die het vroeg, zou toch niet voorkomen in het verhaal. (lacht) Minder interessante zaken moet ik niet vertellen omdat ze het verhaal gewoon niet vooruithelpen. De belangrijke relatie waarrond een groot gedeelte van het tweede boek draait, is nog steeds een goede vriendin van me. Zij weet waarmee ik bezig ben. Ze is eerder nieuwsgierig naar wat ik ervan zal maken.”

Andere zelfcensuur past u niet toe?

TRIPP: “Nee. Ik waak erover dat ik de dingen juist verwoord zoals ik ze toen

dacht of zei. Dat is cruciaal. Na het bewuste restaurantbezoek, waar ik besloot om mijn seksuele avonturen te verstrippen, heb ik nog veel gepraat met Régis. Een van mijn bedenkingen was hoe ik in hemelsnaam dit verhaal zou vertellen zonder dat de hele wereld me zag als een hongerig seksbeest. Het mocht niet pocherig overkomen én mijn lezers niet opwinden als een ordinaire pornofilm. En het mocht ook geen natuurdocumentaire zijn becommentarieerd door **David Attenborough**. Régis zei me laconiek dat ik het moest verstrippen zoals ik tegen hem praatte. Ik moest mezelf ook karakterieel volledig bloot geven. En tonen dat ik nogal extravert, onderzoekend en humoristisch ben om het even alleen over mijn betere kanten te hebben. De toon moest zo natuurlijk mogelijk zijn. De JeanLouis uit EXTASES ben ik helemaal.”

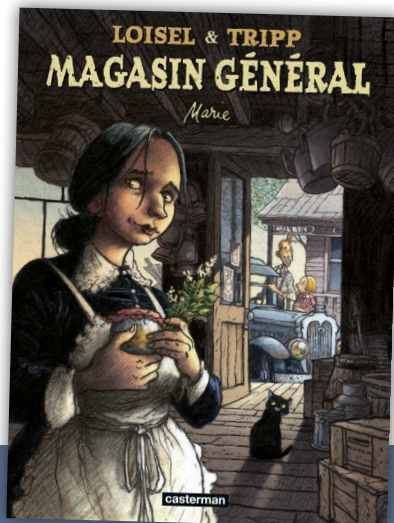
Loisel en u hebben bijna tien jaar samengewerkt aan MAGASIN GÉNÉRAL. Al die tijd hebben jullie in die reeks de seks gesuggereerd.

TRIPP: “Dat klopt. Maar net zoals EXTASES is MAGASIN GÉNÉRAL een eerder feministisch verhaal over zelfontplooiing.”

Maar er was nauwelijks een stukje naakt te zien in MAGASIN GÉNÉRAL. Ook de emoties werden bewust

“Net zoals Extases is Magasin Général een eerder feministisch verhaal over zelfontplooiing.”

Uiteindelijk hebben we het basisidee van liefde, emancipatie en sensualiteit behouden, maar de seks hebben we netjes verstoppt achter de gordijntjes.

Klein gehouden. Soms moest je die zelfs afleiden uit het gekibbel of geliefkoos tussen het hondje, katje en eendje.

TRIPP: “De emoties waren inderdaad heel subtiel. Een steelse blik, een blosje,... dat was het vaak. Dat was even zalig om te tekenen als nu. Régis en ik komen ook supergoed overeen. In onze tienjarige samenwerking hadden we nooit woorden. We zijn allebei enorm trots op de reeks.”

Waar ik naar toe wil, is dat ik me afvraag of jullie tijdens dat hele decennium nooit zin hadden om in MAGASIN GÉNÉRAL eens een echte seksscène te tekenen. Eentje zonder suggestie, maanlicht en wapperende gordijntjes.

TRIPP: (lacht) “Ik ga je een geheimpje vertellen. Het was initieel niet de bedoeling dat MAGASIN GÉNÉRAL een

langlopende reeks zou worden. Je weet dat het verhaal eindigt met de thuiskomst van de mannen. De dames hadden zich netjes opgekleeft en de koppeltjes werden na lange tijd weer verenigd. In het originele script had die thuis-

komst een veel zwaardere seksuele ondertoon. We zouden het verhaal eindigen met massaal veel erotische en expliciete seksscènes, maar hoe meer albums we tekenen en hoe meer succes we hadden, hoe meer we dat idee naar de achtergrond moesten verdringen. MAGASIN GÉNÉRAL was echt een reeks geworden voor het grote publiek. Uiteindelijk hebben we het basisidee van liefde, emancipatie en sensualiteit behouden, maar de seks hebben we netjes verstoppt achter de gordijntjes. In mijn atelier in Montreal hangen de echte scènes. (lacht) Het gaat nog verder. Alle schetsen die Régis en ik tekenden van Marie waren naaktscènes. Pas achteraf kleedden we haar aan. (lacht) Dat was de werksfeer bij het maken van MAGASIN GÉNÉRAL. Ja, Régis kent mij heel goed.”

(bulderlacht) Toen ik jullie elf jaar geleden interviewde voor MAGASIN GÉNÉRAL, legde ik jullie deze plaat van Dupuy en Berberian voor. U keek me toen indringend aan, wees naar het laatste prentje en vroeg me of ik jullie zo zag. Ik kreeg toen alle kleuren van de regenboog.

TRIPP: (lacht) “Dat weet ik nog. En wat denk je nu?”

(bloost)

In 2008 legde interviewer Wouter Porteman bovenstaande pagina uit DAGBOEK VAN 'N STRIP (door Philippe Dupuy en Charles Berberian) voor aan Régis Loisel en JeanLouis Tripp om een vraag te stellen over hun rolverdeling voor MAGASIN GÉNÉRAL. Het laatste plaatje intrigeerde Tripp.